

JOSÉ MIGUEL G. CORTÉS

La ciudad cautiva

EDICIONES AKAL, COLECCIÓN ARTE CONTEMPORÁNEO, 2010

► Aborda los dos temores centrales que organizan los miedos que moldean la vida en la ciudad. El primero: la desigualdad económica. El segundo: el desconocimiento de los otros y el temor a la pérdida de identidad. La ciudad como espacio de libertad está siendo controlada por las fuerzas del orden con medidas sofisticadas e imperceptibles (prótesis tecnológicas instaladas en lugares estratégicos) cuyo objetivo es garantizar la seguridad. A ese perverso juego se refiere el doctor en Filosofía y profesor de Teoría del Arte en BB AA de Valencia.

HERTA MÜLLER

Tot el que tinc, ho duc al damunt

BROMERA, COL.: L'ECLÈCTICA, TRAD.: JOAN FONTCUBERTA, 2010

► Després de *L'home és un gran faisà en el món* i *La bèstia en el cor*, Bromera edita la tercera de les obres de la guanyadora del Nobel 2009. Romania, a les acaballes de la II Guerra Mundial, la minoria ètnica alemanya és perseguida pel règim estalinista. El protagonista viu un abans i un després d'aquesta història tràgica que narra detalls de la vida quotidiana dels deportats alemanys en els camps de treball russos. Metàfora de la pèrdua de les possessions materials per a mostrar-nos l'horror de la pèrdua d'humanitat.

ALBERT TOLDRÀ I VILARDELL

Mestre Vicent ho diu per espantar. El més enllà medieval

EDITORIAL AFERS, PRÒLOGO DE FRANCISCO M. GIMENO BLAY, 2010

► «Mestre Vicent ho diu per spantar» es la frase que san **Vicent Ferrer** atribuye a un supuesto oidor escéptico, cuando predica sobre los castigos eternos, y expresa el carácter terrorista de sus sermones: el día de la ira divina y el infierno son «máquinas de hacer miedo». La literatura, la teología y la iconografía medievales son impregnadas de este uso. El libro, del valenciano **Alberto Toldrà**, doctor en Historia, es un innovador estudio antropológico sobre la construcción del imaginario del mundo sobrenatural medieval más allá de la muerte.

V. JAVIER LLOP PÉREZ

Rilke y la muerte

ALFONS EL MAGNÀNIM. COL. NOVATORES, 2010

► **Rainer María Rilke** es, junto con **Celan** y **Trakl**, uno de los grandes poetas en lengua alemana del S XX. En su obra, la muerte ocupa un lugar central. Considerada la mayoría de las veces «una tormenta que a arrebatar nos viene», Rilke muestra su enigmática unidad con la vida. Este ensayo del catedrático de filosofía valenciano **V. Javier Llop**, intenta esclarecer este enigma, que requiere la asunción radical de la finitud y exige la maduración de la muerte en nosotros como un fruto, para hacer de ella una «muerte propia».

Assaig

VE DE LA PÀGINA 1

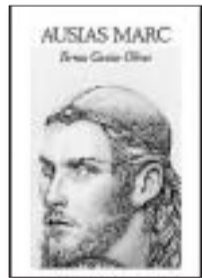
da on el lector atent hi trobarà respostes a alguns dels interrogants sobre el paper de la dona i l'amor en els poemes d'Ausiàs March. En segon terme, l'autora assenyala una característica de relleu cabdal: March bandja la llengua occitana, així com el llatí, amb què havia assimilat i estudiat el llegat dels seus avantpassats, i decideix per pròpia voluntat —una voluntat aferrissada, indomable— emprar el valencià —«el bell catalanes»— (eixe català, clàssic i esplèndid, que parlem els valencians, en expressió d'**Enric Valor**) com a llengua vehicular amb què expressar-se i escriure la totalitat de la seua obra.

ROBERT ARCHER

Lo cor salvatge: indagacions sobre Ausiàs March

► ALFONS EL MAGNÀNIM, 2010.

FERRAN GARCIA-OLIVER

Ausiàs March

► PUV, 2010.

MARION CODERSCH

Ausiàs March, les dones i l'amor

► Estudis universitaris
ALFONS EL MAGNÀNIM, 2009.

Qualsevol camí pot ser el de Santiago. L'articulista de **Levante-EMV** Emili Piera relata la seua travessia per les estrelles. Viatges, paisatges, físics o de l'ànima; aventura humana que necessita de la curiositat i el sentit de l'humor com a credencial.

La credencial del pelegrí

Narrativa

POR ANTONI GÓMEZ

■ *El camí de les estrelles. Pelegrins a Santiago* no és una guia de viatges ni de recomanacions diverses per als caminants que enguany, any jubilar, desitgen fer el camí del nord o francès de Santiago, malgrat que el títol ens pugua portar aquest equívoc. El periodista i escriptor **Emili Piera** (Sueca, 1954) ha escrit un llibre de viatges dividit en dues parts amb el teló de fons del camí de Santiago, sense aspiracions pedagògiques ni de cap altra mena que no siga el relat de l'experiència humana que l'autor ha recuperat de la memòria. Corresponen a dues parts del camí i dos períodes vitals del narrador marcats per vint anys de diferència. La literatura i la història estan, no cal dir-ho, ineludiblement unides a la rica mítica sobre el camí o camins de Santiago. Tanmateix, qualsevol camí potser el de Santiago si allò que importa veritablement és la riquesa de l'experiència, més enllà de reptes personals o esperit competitiu: «L'esperit del pelegrinatge estava penetrant fins i tot a través de la dura cuirassa de la meua tòtina i aleshores percebia molt clarament que el romiatge no demostra res, no vol demostrar res, no és competitiu, no vol reptar ningú, ni tan sols un mateix».

De fet, ara i ací, allò més interessant és justament la visió que l'escriptor valencià ofereix

del romiatge: ens fa una mica l'ullet amb humor i trobem moments de lirisme i de gran calat literari en la descripció dels paisatges i les situacions humanes que es van produint al llarg del trajecte. Hi apareixen un gran nombre de personatges cosmopolites que són una de les essències del camí. Personatges d'aire del món, pelegrins que es troben i retroben en diferents indrets de l'itinerari; anècdotes i vivències dels protagonistes del viatge.

Són incidències que l'autor va recuperant de la memòria com peces d'un trencaclosques, fent partícip del procés al lector en algunes ocasions. I com en qualsevol aventura humana, hi ha també

EMILI PIERA

El camí de les estrelles

► Imatges de Paco Tortosa.
CARENA EDITORS, 2010.

moments de dubte i abatiment, eufòria i melangia, instants de revel·lació i misticisme: «Un gran ocell rapinyaire —una àguila, potser— va descendir fins a situar-se, planant, molts pocs metres per damunt de mi. L'àguila girà el seu cap per a mirar-me i, aleshores, em vaig sentir com interrogat pel meu destí, llançat a una jugada d'urgències mortals i sense fissures».

L'itinerari és el de la memòria, ausades, i el primer capítol narra l'arribada a la catedral dels tres ciclopelegrins, l'autor, Paco i Laura. D'antuvi, el narrador ens ubica en l'ambient humà de la plaça de l'Obradoiro i, com un canterer, a partir d'aquesta circumstància es posa en marxa el mecanisme de la remembrança. De Burgos a Lleó i des de Lleó a Santiago hi apareixen paratges, paisatges, albergs, personatges, pobles i circumstàncies diverses del camí i dels pelegrins. Hi ha també citacions cultes; consideracions històriques, literàries i filosòfiques que enriqueixen la narració: «El més cert és que la pobresa —absoluta o relativa— és una excel·lent credencial del pelegrí».

Certament, hi ha un canvi de registre en la segona part que relata fets d'un viatge de fa vint anys, és un altre context vital i social, lògicament, i amb diferents companys de viatge. És un canvi que pot distraure els lectors, acostumats al ritme narratiu anterior. Els protagonistes —Emili, Joan i Víctor— inicien el romiatge —en aquesta ocasió a peu— des de Saint Jean Pied de Port i el continuen per Roncesvalls i les terres navarreses fins Santiago. Ací els fets del viatge es presenten més diluïts i l'autor ens mostra obertament la incertesa del procés: «No sé si es tracta d'un record fals o l'he importat d'un altre viatge». La presentació tipogràfica del llibre és excel·lent i la narració va acompanyada de magnífiques fotografies de **Paco Tortosa**.

Així les coses, aquest és un llibre recomanable per a caminants i lectors curiosos que siguin capaços d'afrontar el recorregut amb bona predisposició intel·lectual i una mica de sentit de l'humor, sobretot perquè està escrit des de l'honestedat i mai no es pretén confondre o manipular els fets cercant algun objectiu més enllà del purament literari. I un últim avís per als pelegrins que utilitzen bicicleta: aneu en compte amb la tendinitis, la satiriasi i la vulva del ciclista. Queda dit.

